

KÜLÖN MEGÁLLAPODÁS
a Magyar Köztársaság és a Szlovák Köztársaság közötti, a Bős-Nagymarosi
Tervvel kapcsolatos vitának a Nemzetközi Bíróság elé terjesztéséről
[a bíróság elé terjesztve 1993. július 2-án]

A Magyar Köztársaság és a Szlovák Köztársaság;

Tekintettel arra, hogy a Bős-Nagymarosi Vízerőműrendszer felépítéséről és működtetéséről Budapesten, 1977. szeptember 16-án aláírt szerződés és az ahhoz kapcsolódó okmányok (a továbbiakban "Szerződés") végrehajtása, illetve megszüntetése, valamint az "ideiglenes megoldás" felépítése és működtetése tekintetében vita merült fel a Cseh és Szlovák Szövetségi Köztársaság és a Magyar Köztársaság között;

Figyelembe véve, hogy a Szlovák Köztársaság egyike a Cseh és Szlovák Szövetségi Köztársaság két utódállamának s egyedüli utódállam a Bős-Nagymarosi Tervvel kapcsolatos jogok és kötelezettségek tekintetében;

Elismerve, hogy az érintett Felek a vitát tárgyalások útján nem tudták rendezni;

Tudatában annak, hogy mind a magyar, mind a csehszlovák küldöttség kifejezésre juttatta azon kötelezettségvállalását, hogy a Bős-Nagymarosi Tervvel kapcsolatos vitát, annak minden vonatkozásával együtt kötelező nemzetközi választottbíráskodás vagy a Nemzetközi Bíróság elé terjesztik;

Azt óhajtva, hogy a vitát a Nemzetközi Bíróság rendezze;

Emlékeztetve azon kötelezettségvállalásukra, hogy a Nemzetközi Bíróság ítéletéig alkalmazni fogják azt a Dunára vonatkozó átmeneti vízgazdálkodási rendszert, amelyben a Felek megállapodnak;

Azt óhajtva továbbá, hogy meghatározzák a Nemzetközi Bíróság elé terjesztendő kérdéseket,

az alábbiakban állapodtak meg:

1. Cikk

A Felek a 2. Cikkben meghatározott kérdéseket a Nemzetközi Bíróság elé terjesztik, a Bíróság Alapszabálya 40. cikkének 1. bekezdése alapján.

2. Cikk

(1) A Bíróság felkérte arra, hogy a Szerződés és az általánosan elfogadott nemzetközi jog, valamint olyan egyéb szerződések alapján, amelyeket a Bíróság alkalmazhatónak találhat, döntse el:

(a) volt-e joga a Magyar Köztársaságnak 1989-ben felfüggeszteni, majd ezt követően felhagyni a Nagymarosi Tervvel, valamint a Bósi Terv azon részeivel kapcsolatos munkálatokkal, amelyek tekintetében a Szerződés a Magyar Köztársaságra ruházta a felelősséget;

(b) volt-e joga a Cseh és Szlovák Szövetségi Köztársaságnak arra, hogy 1991. novemberében megkezdje az "ideiglenes megoldás" megvalósítását és hogy 1992. októberétől működésbe hozza ezt az Európai Közösségek Bizottsága, a Magyar Köztársaság és a Cseh és Szlovák Szövetségi Köztársaság független szakértői munkacsoportja 1992. november 23-ai jelentésében leírt rendszert (a Dunának a vízre és a hajózási vonalra vonatkozó következményekkel járó felduzzasztása csehszlovák területen az 1851,7 folyamkilométernél);

(c) melyek a Magyar Köztársaságnak a Szerződés megszüntetéséről szóló, 1992. május 19-i jegyzéke jogkövetkezményei.

(2) A Bíróság felkérte továbbá arra, hogy állapítsa meg azokat a jogkövetkezményeket, ideértve a Felek jogait és kötelezettségeit, amelyek az e Cikk (1) bekezdésében foglalt kérdésekről hozott ítéletéből következnek.

3. Cikk

(1) Minden, az eljárásra és a bizonyításra vonatkozó kérdést a Bíróság Alapszabályával és eljárási szabályzatával összhangban kell szabályozni.

(2) A Felek mindazonáltal felkérte a Bíróságot annak elrendelésére, hogy az írásbeli eljárás a következő összetevőkből álljon:

(a) egy kereset, amelyet a Felek mindegyikének legkésőbb tíz hónappal azt a napot követően kell előterjesznie, amelyen ezt a Külön Megállapodást a Nemzetközi Bíróság Jegyzőjéhez eljuttatták;

(b) egy ellen-kereset, amelyet a Felek mindegyikének legkésőbb hét hónappal azt a napot követően kell előterjesznie, amelyen a másik fél keresetének hitelesített példányát megkapta;

(c) egy válasz, amelyet a Felek mindegyikének a Bíróság által meghatározott határidőn belül kell előterjesznie.

(d) A Bíróság - amennyiben így határoz - kiegészítő írásbeli előterjesztéseket kérhet a Felektől.

(3) A Bíróság Jegyzője az írásbeli eljárás fentemlített, az egyik Fél által hozzá beterveztett összetevőit és mellékleteit mindaddig nem továbbítja a másik Félhez, amíg ez utóbbtól a megfelelő összetevőt meg nem kapta.

4. Cikk

(1) A Felek megállapodnak, hogy a Bíróság végső ítéletéig terjedő időszakra a Dunára vonatkozó átmeneti vízgazdálkodási rendszert hoznak létre és alkalmazzák.

(2) Megállapodnak továbbá, hogy az említett rendszer létrehozását vagy alkalmazását megelőző időszak folyamán, amennyiben valamelyik Fél úgy véli, hogy jogait a másik Fél magatartása veszélyezteti, e jogok védelme céljából haladéktalan konzultációt kérhet, illetve azt, hogy az ügyet szakértők elé terjesszék, ideértve az Európai Közösségek Bizottságát; s hogy az ilyen jogvédelem nem kereshető a Bírósághoz az Alapszabály 41. cikkén alapuló kérelem benyújtásával.

(3) A fenti kötelezettségvállalást mindkét Fél alapvetőnek ismeri el a Külön Megállapodás megkötése és folyamatos érvényessége tekintetében.

5. Cikk

(1) A Felek a Bíróság ítéletét véglegesnek és magukra nézve kötelezőnek ismerik el s azt teljes egészében és jóhiszeműen kötelesek végrehajtani.

(2) A Felek azt követően, hogy a Bíróság ítéletét megkapták, azonnal tárgyalásokat kezdenek az ítélet végrehajtásának módozatairól.

(3) Amennyiben hat hónapon belül nem tudnak megállapodásra jutni, bármelyik Fél kérheti a Bíróságot, hogy kiegészítő ítéletben határozza meg az ítélet végrehajtásának módozatait.

6. Cikk

(1) Ezt a Külön Megállapodást meg kell erősíteni.

(2) A megerősítő okiratokat a lehető legrövidebb időn belül Brüsszelben kell kicserélni.

(3) Ez a Külön Megállapodás a megerősítő okiratok kicserélése napján lép hatályba. Ezt követően a Felek közösen juttatják el azt a Bíróság Jegyzőjéhez.

A fentiek hitelül az erre megfelelően felhatalmazott alulírottak ezt a Külön Megállapodást aláírták és pecsétükkel látták el.

* * *

Készült Brüsszelben, az 1993. évi április hó 7. napján, három angol nyelvű példányban.

A Magyar Köztársaság részéről: Martonyi János.
A Szlovák Köztársaság részéről: Jan Lisuch.